

2

EGLUTĖ

Vol. 10, No. 10, 1959, gruodis

SKAITYMO VADOVAS

Puslapis

	Lietuvių kl. pamokėlė	Mažųjų skaitymai	Sunkesnis skaitymas	Religija ir moralė	Tėvynė Lietuva	Kiti kraštai, nuotykių	Mandagumas, sugyvenimas	Sveikata ir saugumas	Gamta ir technika	Mūsų Dienų įvykiai ir žmonės	Paragininimas mąstyti ir spresti	Paragininimas veikti ir kurti
3. Danguaus kūdikėliui	X	X	X									
4. Kalėdos			X	X								
6. Kalėdų senelio dovanos					X						X	
7. Kalėdų varpai	X	X	X									
8. Snaigės			X						X			
9. Mažo berniuko obuolys			X	X								
10. Jau Kalėdos				X								
11. Užburtas kiškėlis	X											
16. Šv. Nikalojus				X		X						
18. Tolimosios šiaurės gyv.						X			X			
20. Kiek triukšmo...						X						
20. Mislės											X	
21. Algis ir Alytė				X			X					
22. Mūsų kūryba												X
22. Pamąstyk											X	
23. Laiškai "Eglutei"												X
23. Nuoširdi padėka							X					
24. Truputį pagalvok											X	
27. Linksmiau											X	

EGLUTĖ — THE LITTLE FIR. Magazine for children. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Cultural Institute. Office of Publication, Immaculate Conception Convent, R.F.D. 2, Putnam, Connecticut. Subscription \$4.00 yearly. Single copy 40c. Entered as second class matter March 27, 1952, Putnam, Connecticut, under the act of March 3, 1879.

Immaculata Press, Putnam, Connecticut

DANGAUS KŪDIKĖLIUI

Vytė Nemunėlis

Kristau Kūdikėli,
Viešpatie brangus,
Tau užgimus, mūsų
Širdys bus dangus.

Šalta šiam pasauly,
Sniegas ir ledai,
Bet neverk čia žemėj
Daug vaikų radai.

Su Tavim mes augsim,
Kūdiki Dangaus,
Ir Tavęs Jėzuli,
Niekas neužgaus.

Ir užgims pasaulis
Didelis, šviesus.
Kristau Kūdikėli,
Laimink mus visus.

*Kristaus Gimimo šventėje "Eglutė" sveikina visus savo
skaitytojus, bendradarbius, rėmėjus ir talkininkus, linkėdama
džiaugsmingų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų.*

KALĖDOS

Redakcijos prierašas:

Šis vaizdelis gautas iš anapus geležinės uždangos. Parašė 7 skyriaus mokinė.

Žiema. Gruodžio mėnuo. Kur tik pažvelgsi, visur liūdna. Medžiai vasarą gražiai žaliavę, dabar stovi nuplikę, ištiesę savo šakas lyg prašydami pagalbos. Beširdis rudens vėjas apnuogino medžius, o dabar, greit prabėgdamas pro šalį, kvatojasi iš jų. Laukai nukloti baltu sniego patalu. Visur tylu. Tik kada-nekada sukvarksi varnas, pro šalį prabėga, priešojamas, kiškis, ir vėl tylu.

Jau vėlus laikas. Bet kaime dar negesina žiburių. Jei užeitum pas ūkininkus, visur pamatytum linksmus vaikus. Jie šokinėja, krykščia. Jų kalboje Kalėdos, eglutė, paplotėlis. Taip. Šiandie Kūčių Vakarą. Ant stalo, padengto balta kaip sniegas staltiese, pridėta įvairių valgių. Jeigu suskaitytum kiek jų yra, be abejo, rastum dvyliką. Iš po staltiesės kyšo žalios, kvepiantis šienas. Susėdus šeimynai prie stalo, pirmiausia laužo ir dalinasi paplotėliais. Pas-kui valgo valgius.

Kad ir labai anksti, bet keliais ir takeliais skuba pulkai žmonių. Visi skuba, stengiasi vienas kitą pra-

lenkti. Jau čia pat, netoli matyti daug žiburių. Tai P... bažnytkaimis. Ant kalnelio graži, mūrinė bažnyčia. Bažnyčią supa medžiai. Po medžių kojomis guli platus, tarytum juosta apjuosęs bažnyčią, dabar šalčio sukaustytas ežeras. Žmonės skuba į bažnyčią, kad pasveikintų šiandien gimusį Kūdikelį Jėzų. Bažnyčia išpuošta žaliomis eglutėmis. Eglutės apibertos vata ir blizgučiais. Švenčiausios Marijos kopytėlėje parengtas Betliejus. Ėdžiose ant šienelio guli Kūdikelis Jėzus. Šalia jo stovi Marija ir Juozapas, o aplink ėdžias—gyvulėliai. Jie ištiesę kaklus, dūsauja, šildo edžiose gulintį. Iš rytų ateina trys karaliai.

Linksmi sugaudžia vargonai. Išeina kunigas Mišų. Suskamba linksmi Kalėdų giesmė: Sveikas, Jėzau, Mažiausias... Klūpodami šalia Jėzaus, jaučiamės lyg tikrame Betliejuje. Kartu su gyvulėliais sveikiname Jėzų ir akyse ašaros paplūsta. Viso pasaulio Atpirkėjas užgimė tokiame menkame tvartelyje, kęsdamas šaltį. Ilgai, ilgai miegi svajonių patale. Bet iš svajonių pabudina varpelis. Jis kviečia žmones priimti Jėzų į savo širdis. Kiekvienas, jaunas ir senas, eina prie Dievo stalo—nori, kad gimtų Jėzus jų širdyse.

Po pamaldų visi skuba namo. Rodos, dar skamba vargonų akordai ausyse, stovi akyse Betliejus, Jėzus ir vargingas tvartelis...

KALĖDŲ SENELIO DOVANOS

Aloyzas Baronas

Aš gražiai padeklamuoju
Ir pašokt šiek tiek galiu,
Ir todėl esu geruoju
Su Kalėdų seneliu.

Aš žinau, kad mūs tėvynė—
Ten, kur Vilnius ant kalvos,
Aš žinau, kaip narsiai gynė
Broliai žemę Lietuvos.

Aš žinau, senelis gali
Dovanų duot kiekvienam,
Bet ką duosi tu, seneli,
Lietuvos geriem vaikam?

KALĖDŲ VARPAI

LAIMA VASILIAUSKAITĖ

Tai įvyko 1788 metų žiemą viename mažame miestelyje, tarp augštų kalnų, kurie siekė debesis. Buvo vakaras ir buvo pradėję snigti. Miestelio gyventojai ruošėsi Kalėdų šventėms. Žmonės skubėjo, nešdami daugybę pakietėlių — mažų, didelių, ilgų ir trumpų. Krautuvių langai buvo gražiausiai išpuošti. Namuose už langų spindėjo Kalėdų eglutės. Ant jų švitėjo didžiausi bumbulai — raudoni, žali, mėlyni su sidabriniais blizgučiais ir degančiomis žvakutėmis. Eglučių viršūnėse stovėjo gražūs angeliukai su dideliais baltais sparnais. Aikštėse buvo giedamos Kalėdų giesmės — vaikučių ir suaugusių.

Šaligatviu ėjo berniukas. Jo apsiaustas buvo labai skurdus. Kojytės buvo apautos sandaliukais. Jis buvo be kepurės ir pirštinių. Atrodė sušalęs, nes lūpytės buvo pamėlynavusios ir jis drebėjo. Skubėjo jis į bažnyčią, kuri buvo miesto gale. Vargšelis nešė auką Dievuliui. Mat, miestelyje buvo paprotys nešti auką, kas kokią turėjo ir padėti prie Jėzulinio kojų. Bažnyčios varpai ilgą laiką nebuvo skambėję. Niekas nežinojo kodėl? Daugelis galvojo,

SNAIGĖS

Vyda Liaugaudaitė

Baltos snaigės susigundė
Ir nušoko iš dangaus.
Kūliais leidos iš padangės,
Vėjo supamos smarkaus.

Gražiai dūko lengvos
snaigės
Kol atėjo tamsuma.
O paskui ramiai aptilę
Krito sniego patalan.

kad Dievulis buvo nepatenkintas žmonių aukomis. Berniukas skubėjo ir štai priėjo Dievo namus. Užlipo didžiausiais laiptais, atidarė sunkias duris ir įėjo į vidų. Bažnyčia žibėjo. Berniukas nedrąsiai priėjo prie prakartėlės — prie pat Jėzulinio kojyčių, ir padėjo savo vienintelį auksinį pinigą. Jo pinigai įkrito tarp kitų turtingų žmonių dovanų. Padėjęs, jis greit pasisuko ir skubėjo atgal... Staiga pradėjo skambėti varpai. Pagaliau jie pravirko. Berniukas nudžiugo ir pasileido bėgt per bažnyčią. Jis bėgo pranešti savo tėveliui ir broliukui, kad varpai jau skamba.

Mažo berniuko obuolys

ALĖ RŪTA

Algimanto mamytė buvo mirusi. Jis gyveno su tėveliu. Jam ėjo tik vienuolikti metai, ir jis daugelio dalykų dar nesuvokė. Ypač, kad jo tėvelis buvo nuolat užsiėmęs, o ir laisvu laiku niekur neišeidavo, nei leisdavo sūnui išeiti, su niekuo nedraugavo, nei labai kuo domėjos. Algimanto visas gyvenimas buvo mokykla ir namai. Draugų jis maža teturėjo. Kaip gi turės, jei kviečiamas nenueidavo, o pas save kviestis, neleisdavo tėvelis?

Šventės Algimantui būdavo liūdnos. Kiti vaikai džiaugdavosi svečiais, dovanomis, pramogomis. Mokykloje berniukai rodydavo vienas kitam naują plunksnakotį, knygą, peiliuką, drožtuką. Vis tai dovanos, gautos iš giminių ir draugų. Klasės vaikai dalydavosi dovanas tarp savęs.

Ne kartą Algimantas prašė tėvelio pinigų, kad ir jis galėtų nupirkti dovanėlę mokytojui ar savo geriausiam draugui, iš kurio jis jau ne kartą buvo gavęs. Bet Algimanto tėvelis nedavė; į visus prašymus jis kietai atkirsdavo:

— Žiūrėk, kad sau turėtum.

— Bet, tėveli, aš gaunu iš kitų. Ar nereikia ir man kitiems kokia, nors maža dovanėlė, atsilyginti?

— Sakiau, kad ne. Gauni, tai gaus. Kas kvailas, tegu duoda. O pats būk gudrus: nei tu motinos turi, nei kam supakuoti. Tegu taip ir lieka.

Algimantui buvo truputį neramu, bet paskui apsiprato. O gal taip ir reikia? Smagu gauti ką nors iš kito. O savo atiduoti nereikia. Taip ir pasilieka viskas tau. Niekada neišbyra, o kartais, per klaidą, dar įkrenta. Kaip gerai!

Bet juo toliau, juo mažiau Algimantą kas nors beprisimindavo per šventes. Tokie yra gyvenimo dėsniai: nepadėjęs — neieškok; kaip tu man, taip ir aš tau; kaip pasiklosi, taip išmiegosi. Jie per šventes nieko nesveikino, niekam dovanų nepirko, nieko nelankė, tai ir jų pašto dėžutė buvo tuščia, švenčių stalas tuščias. Kai kiti linksminosi, Algimantas su tėveliu užsidarę ir liūdni sėdėjo šaltuose savo namuose. Nors jie visko turėjo, nebuvo kokie skurdžiai, bet šventės jiems būdavo nuobodžios ir liūdnos.

Algimantas augo ir pradėjo mąstyti. Jis jautė, kad kažinkas yra ne taip. Tik nežinojo, ką daryti, kaip elgtis, kad būtų linksmiau, kad šventės ir jų širdis šildytų...

Kartą atėjo pas juos mažas kaimyno berniukas ir atnešė jam didelį, gražų obuolį.

— Man? — Nustebo Algimantas.

— Tau. Valgyk. Čia labai skanus.

— Ačiū. Bet kodėl tu jį man duodi?

— Nes mano Gimimo Diena.

— Ką?

— Šiandien mano Gimimo Diena.

— Tai tu užtat man duodi obuolį, kad tavo Gimimo Diena?

Algimantas jau norėjo kvatotis visa gerkle iš mažo kvailiuko. Bet jo pašaipų juoką sulaukė žodžiai:

— Aš norėjau, kad tau būtų gera. Matai? Močiutė man sakė, kad savo Gimimo Dieną nereikia tik iš kitų laukti, o reikia, močiutė sakė, reikia kitam ką gera padaryti. Matai?

Berniukas, tai pasakęs, lyg ir susigėdo, nuleido galvą. O kai Algimantas susimąstęs vartė obuolį rankoj, mažasis kaimynas spruko pro duris.

Nuo tos dienos Algimantas galvojo, ir galvojo, ir galvojo. Tas mažo berniuko obuolys ir jo pasakymas kažinką labai pakeitė jo viduje. Jis pasidarė paklusnesnis tėveliui, tylesnis ir taupesnis. Tuos kelis centus, kuriuos gaudavo priešpiečiams, ne visada išleisdavo. Turėjo tokią dėžutę, į kurią subarškėdavo jo sutaupyti pinigėliai.

Artėjo didelės šventės. Algimantas buvo dar labiau susimąstęs ir susirūpinęs. Iš savo sutaupų nelabai ką jis tegalėjo nupirkti. Tad nusipirko tik medžiagos ir pasislėpęs kažinką ilgai knebinėjo. Užsišvajojęs jo veidas tarpais nusišypsodavo ir vėl dirbo atsidėjęs, rūpestingai.

Atėjus šventėms, Algimantas negavo nė vienos dovanos, bet buvo taip laimingas, kad ir užsivertę visokiomis gėrybėmis nebūtų laimingesni. Jis buvo pats padaręs ir padovanojęs po žaisliuką: anam mažam berniukui, iš kurio gavo obuolį, ir dar vienam draugui. Tėveliui jis irgi buvo kažką paruošęs.

Ypač nustebino tėvelį! Tas pradžioje lyg supyko, kad niekais užsiima, paskui susidomėjo sūnaus padarytais rėmeliais su fotografija ir, pagaliau, jo veidas prašviesėjo.

Ir nuo to laiko Algimantas visiškai pasikeitė. Jis būdavo daug linksmesnis, o ypač prieš šventes ir švenčių metu. Jis išmoko duoti kitiems ir atrado, kad tai yra didelė laimė. Jis išgalvodavo ką nors

nupirkti ar padaryti tėveliui, nes buvo taip gera matyti jį nusišypsant. Padarydavo žaislelių, nupiešdavo piešinių ir apdovanodavo savo draugus. Tai buvo užsiėmimas, įvairumas ir, svarbiausia, taip gera girdėti apdovanotus džiaugsmingai sušunkant iš nustebimo.

Vienos šventės proga jis gavo dovanėlę ir iš tėvelio. Ir jau jo nebebardavo, kad užsiima niekais, kad be reikalo pinigų mėtė. Jis pradėjo gauti dovanėlių ir iš savo draugų, nes anie nebuvo nedėkingi ir jo neužmiršo.

Mažo berniuko obuolys Algimantui pasiliko atminty visam gyvenimui. Per šventes niekada jis nebebuvo liūdnas, nes nelaukė, kad gautų, o visada stengėsi duoti kitiems.

JAU KALĖDOS

Pr. Imsrys

*Visur tylu — šventas rytas.
jau Kalėdos žemėj.
Mirga, supas ore snaigės,
kaip balti drugeliai.*

*Mums sužibo sužibėjo
laimės žiburėlis —
atkeliavo į šią žemę
Kristus kūdikėlis.*

*Šviesūs spinduliai įspindo
pro trobelės langą
ir pasakė: „Jau Kalėdos!“
Varpas bokšte skamba.*

*Eina kelias į bažnyčią,
plaukia žmonių minios.
Šviesos dega, giesmės skamba.
Šiąnakt Kristus gimė.*

UŽBURTAS KIŠKELIS

Vanda Frankienė

P A S A K A

(Tęsinys)

Burtininkė apsigobė raudona skara, palingavo saulės link ir pavirto milžinišku paukščiu. Ji čiupo snapu vargšą šokoladinį kiškelį ir nuskrido. Ji vartėsi, siūbavo tarp debesų ir tik vidurnaktį pasiekė didelį miestą. Vienu akimomą kiškelis pasijuto bekrentas, belekias kažkur. Burtininkė ėmė jį pro langą į didelę žaislų krautvę, kur buvo tūkstančiai tokių, kaip jis, šokoladinių kiškelių. Ėmė ir nusikvatojo:

— Che-che-che!... Ilgai vargsi, kol virsi vėl tikruoju kiškeliu.

Ji nuskrido, o kiškutis stovėjo liūdnas krautuvės lentynoje. Greitutis laukė, kol jį kas nupirks ir išlaisvins iš šokoladinio apdangalo.

Daug laiko praslinko, o vis dar niekas jo nepirko. Krautuvininkas už jį prašė trijų dolerių. Visi kiti kiškučiai kainavo daug pigiau. Todėl kitus pirko, Greitučio niekas nenorėjo.

— Oi varge mano! Kada išsivaduosiu, kada?! — verkė Greitutis.

Kartą išgirdo jis tylų šiurenimą. “Tai pelytė”, pamastė ir ėmė prašyti:

— Pelyte - širdyte, pragraušk mane. Išvaduok, išlaisvink mane!

Pelytė išgirdo jo liūdną balselį. Bet aplinkui buvo daug kiškelių, ir ji nežinojo, kuris jų prašo. Ji pradėjo graužti visų kiškių kojeles. Dešimtį jau apgraužė, o balselis vis dar cypė ir verkė. Pelytė supyko, be to, ji buvo jau sotė ir pri-vargusi, tad nubėgo sau. Kiškutis - Greitutis vis turėjo tūnoti šokoladiniame apdare.

Vieną dieną atėjo į krautuvę tokia ponia. Ji vartė, žiūrinėjo kiškučius. Pagaliau išsirinko du pačius mažiausius ir jau ruošėsi už juos sumokėti. Tuo metu kiškutis Greitutis staiga pravirko, jo akelės sumirksėjo ir jis per ašaras sušnibždėjo:

— Pirk mane, pirk mane! —

Ponia apsidairė, priėjo prie Greitučio, nes jai pasirodė, kad tai jis mirktelejo.

— Vaje, koks puikus kiškis! — pasakė ji ir nupirko.

Parsinešusi namo, ponia padovanojo jį savo mažajai dukrelei — Giedrutei. Mergaitė džiaugėsi kiškučiu, jį meiliai nešiojo, kalbino ir net vežiojo lėlių vežimėlyje. Giedrutei buvo gaila jį valgyti, nes jis buvo toks gražus! Tik jo snukutis atrodė labai liūdnas.

Giedrutė turėjo katiną Rainį. Šis nemėgo kiškučio, nes pavydėjo, kam Giedrutė daugiau žaidžia su kiškeliu, o ne su juo.

— Miau, miau; mur, mur — kad tu kur išnyktum! — barė Rainis kiškutį. O šis tik mirksėjo viena akele ir liūdėjo.

Kažkada Giedrutė sapnavo baisų sapną. Jai rodėsi, jog dingo jos šokoladinis kiškutis. Pabudusi ji šoko iš lovelės, atsinešė kiškelį, pasiguldė šalia savęs ir supykusi tarė:

— Tu norėjai pabėgti. Še tau už tai! — ir ji nukando jo auselę. Nukandusi net sušuko: — O, kaip skanu! Ji nepajuto, kaip suvalgė abi kiškučio auseles. Po to saldžiai

užmigo. Greitutis pasipurtė, pasiraivė ir laimingai išsiveržė iš šokoladinio apdaro. Paskui šoko bėgti. Pabudo Rainis ir šoko jį vytis, bet kiškutis, radęs praviras duris, išdūmė į kiemą ir lyg strėlė metėsi bėgti.

Daug vargų vargelių patyrė Greitutis, kol surado savo tėvelius, kol grįžo namo. Jam padėjo voverė Strikutė. Jį panešėjo vėjelis, kai pavargdavo jo kojelės. Namo sugrįžęs, jis atsiprašė tėvelių, sesutės ir brolelio ir po to buvo geras, pavyzdingas kiškelis. O senatvės sulaukęs, įsitaisė akinius ir parašė knygą. Šią knygą ir aš skaičiau, kiškučio būdą pažinau ir jums galėjau papasakoti.

"SANTA CLAUS" MES VADINAME KALĖDŲ
SENELIU, TAČIAU TIKRASIS JO VARDAS YRA

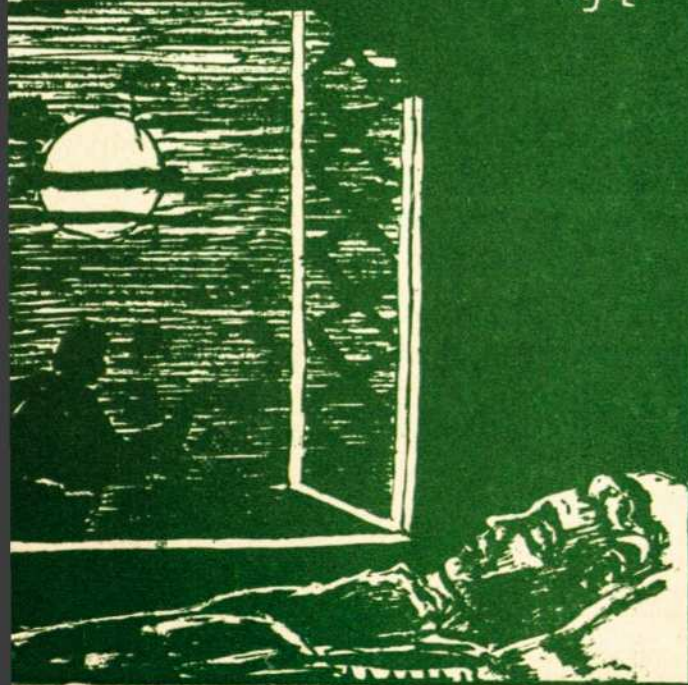
Šventasis Nikolajus

1. Tėveli, papasakok
mums apie "Santa Claus".

SAINT NICHOLAS

4. Vienas Pataros gyven-
tojas prarado visus savo pini-
gas. Dėl savo neturto, jis ne-
galėjo išlaikyti savo trijų
dukterų.

Sužinojęs apie tai Ni-
kalojus, pasiėmė maišelį auk-
so ir tamsią naktį įmetė
jį miegančiam tėvai pro lan-
gą.

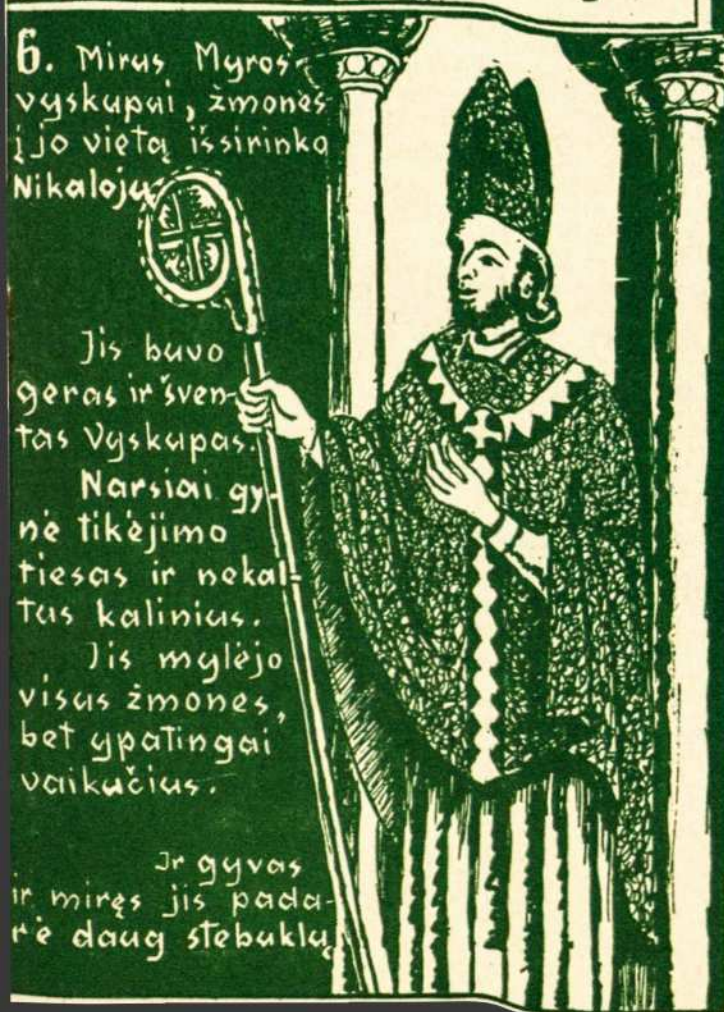
5. Tai padarė jis ir
antrą ir trečią kartą. Tačiau
trečiąją kartą tėvas budėjo
ir atpažino savąjį geradari.

Visos trys dukte-
rys, turėdamos
pakankamai kraičio,
galėjo tinkamai
ištekėti.

2. Jis gimė Mažosioj Azijoje, trečiojo šimtmečio pabaigoje. Sulaukęs penkių metų, jis pradėjo mokytis. Diena po dienos vis giliau jis su-
prato tikėjimo tiesas, o jo šir-
dyje ėmė augti ir skleistis gi-
li Dievo ir artimo meilė ir vi-
sos kitos krikščioniškos dorybės.

6. Mirus Myros-
vyskupas, žmonės
jo vietą išsirinko
Nikalojų.

Jis buvo
geras ir šven-
tas Vyskupas.

Narsiai gy-
nė tikėjimo
tiesas ir nekal-
tus kalinius.

Jis mglėjo
visus žmones,
bet ypatingai
vaikučius.

Jr gyvas
ir miręs jis pada-
rė daug stebuklų.

3. Kada jis buvo dar visai
jaunas, mirė jo tėveliai.
Jie paliko jam didelius
turtus,

kuriuos jis
nutarė išdalin-
ti pavargeliams.

Jis šelpė visus:
suaugusius ir vai-
kus, kilminguosius
ir vargšus, ypač
tuos, kurių ne-
tarto ir skurdo
kiti nepastebėta-
vo.

Dažniau-
siai jis šelpda-
vo slapta, kad, išskyrus
Dievą, niekas kitas apie Tai nežinotų.

7. Vokietijoje, Šveicarijoje ir kituose kraštuose
buvo paprotys 6 gruodžio ar per Kalėdas
dalinėti dovanas šv. Nikalojaus vardu.

Vėliau Olandijos protestantai
vieton šv. Nikalojaus sugalvojo
Kalėdų senį ir praminė jį šint
Klaes - Santa Claus.

Jr dabar
vaiku-
gauna
iš ne-
geradario, kurs vadina
save šventu Nikalojum.

geri
čiai
dovana

Tolimosios šiaurės gyventojai

— Tėte, kur yra šiaurės ašigalis? — netikėtai paklausė Antanukas. — Sako, ten Kalėdų Senelis gyvena.

— Ar ten Kalėdų Senelio namai, nežinau, bet kad tolimoj šiaurėj gyvena žmonės, tai teisybė. Juos vadina eskimais. Daugelis jų gyvena iš ledo gabalų pastatytuose namukuose. Yra vietų, kur ledas ir sniegas niekad neištirpsta.

Eskimai verčiasi medžiokle. Ypatinga garbė tenka tam medžiotojui, kuris namo parsigabena baltąją mešką. Šios meškos — tikri milžinai: sveria beveik vieną toną, o nuluptu jos kailiu būt galima iškloti didelį kambarį.

Jų kailio spalva tokia balta, kad nesiskiria nuo sniego. Neretai pasitaiko, kad jų nepastebi, kol vos ant jų neužlipi. Baltųjų meškų tik nosis yra juoda ir didelė kaip obuolys.

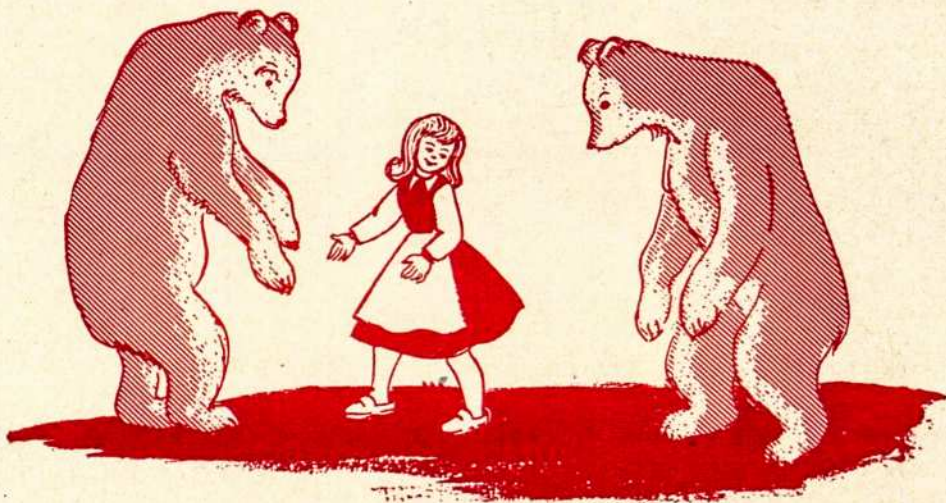
Pasirodo, kad jos ne tik didelės, bet ir gudrios. Meškos labai mėgsta ruonis (seals). Kai jie išlipa iš vandens ir ant ledo saulėj šildos, meška tyliai slenka artyn. Jai ne-

reikia slėptis, nes jos baltas kailis ją apsaugo, kad gyvuliai nepastebėtų. Nanuk, taip eskimai vadina baltąją mešką, žinodama, kad tik nosis ją gali išduoti, savo balta letena ją uždengia ir prislenka visai arti. Tada lengvai pačiumpa kurį nors ruonį.

Baltoji meška parodo nemažiau gudrumo, kai ją eskimai medžioja. Ji atsigula kniūpščia ant ledo ir po truputį slenka artyn. Visas gudrumas tame, kad medžiotojui ji rodo tik savo viršugalvį, o jis toks kietas, kad kulkos atšoka meškos nesužeidę. Kai ji atsistoja pulti, medžiotojas turi būti labai taiklus, jeigu nori gyvas ir sveikas namo grįžti.

Eskimai labai mėgsta meškieną — visam kaimui būna šventė, jeigu kam nors pasiseka nukauti mešką.— baigė pasakoti tėtis.

— Žinai, tėtė, nemanau, kad teisybė, kad ten Kalėdų Senelis gyvena. Perdaug pavojinga turėt meškas savo kaimynais, — nutarė Antanukas.

Kiek triukšmo padarė papūga

Paryžiaus mieste daug triukšmo sukėlė viena papūga (parrot).

Vienuose dideliuose namuose, miesto viduryje, gyveno artistė. Vieną dieną jos kaimynai išgirdo iš jos buto smarkų riksmą: "Gelbėkit, gelbėkit, aš mirštu!" Riksmui pasikartojus, kaimynai davė žinią policijai, nes manė, kad artistę nori kas nužudyti. Atvykę policininkai duris rado uždarytas. Ir jie išgirdo riksmą: "Gelbėkit, gelbėkit, aš mirštu". Bet įeiti nebuvo galima. Tada buvo pašaukti ugniagesiai su kopėčiomis, namai apstatyti sargyba ir įeita vidun pro langą. Ir ką ten rado? Nieko, tik papūgą, kuri kartojo tuos pačius žodžius. Mat, artistė ruošėsi vienam vaidinimui, kuriame jai reikėjo šaukti: "Gelbėkit, gelbėkit, aš mirštu!" Kai artistė tuos žodžius dažnai garsiai kartojo, jos papūga juos išmoko ir ėmė juos kartoti.

MISLĖS

Rudenį gimęs, vasarą augęs.

Kai buvau jaunas, aukso krėsle sėdėjau, o kai pasenau — šuva kaulų neėda.

Visi jodo, niekas nepašeria.

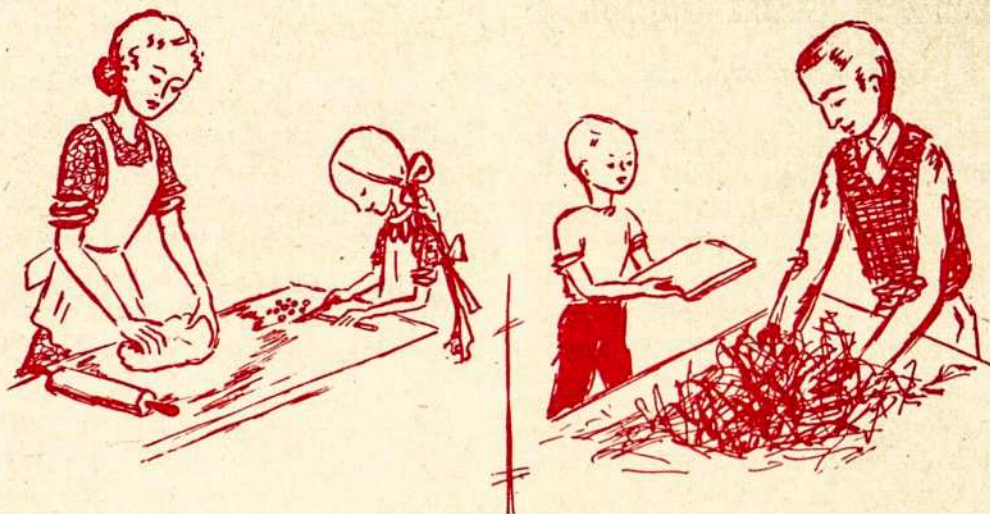
Baltos pievos, juodos avys; kas išmano, tas jas gano.

Gyvenu be kūno, šneku be liežuvio; visi mane girdi, o niekas nema-to.

Pradėjau sent, pradėjau temt.

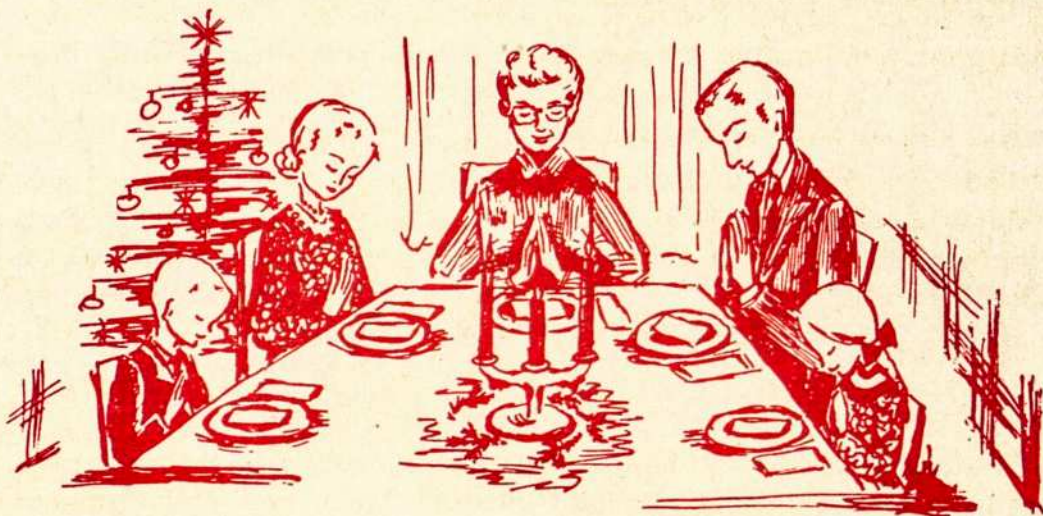
Kala be kaltelio, kerta be kirvelio — tiltas pasidaro.

ALGIS ir ALYTĖ

Jau Kalėdos greitai bus.
Mama kepa šližikus.
Prisistato tuoj Alytė:
— Ką padėt galiu, mamyte?
Pyragėlių daug baltu
Mes prikepsime kartu.

Vyrai rūpinas stalu
Tėtis kloja jį šienų,
Algis staltiesę uždengs,
O mama valgius prirengs.
Ir Alytė prisidės,
Aplink vaikščios, lėkštes dės.

Algis štai su Alyte
Sveikinas su močiute.
Atvažiavo net ir ji
Kūčių yr diena brangi.
Nori būt visi kartu,
Džiaugtis vakaru šventu.

Tėtis malda greit pradės
Ir visi už stalo sės,
O tada plotkelę ims,
Laužys ir pasidalins.
Gi ant stalo laukia jų
Dvylika patiekalų.

MŪSŲ KŪRYBA

ŽIEMUŽĖ KALIFORNIJOJE

Daina Kojelytė, 6 m.

Žiemužė atėjo,
Tik sniego nėra.
Visur pučia vėjai,
O saulutė šilta.

Tėvynėje sniegas —
Senelė man rašo,
Už ją pasimelsti
Laiškelyje prašo.

KŪČIŲ VAKARAS

Viktoras Šatas

Jau nuo pat ryto mamytė pradėjo ruošti Kūčių valgius. Laukėme vakaro ir pagaliau sulaukėme. Visi susėdome už stalo, uždengto balta staltiese. Tėvelis perskaitė evangeliją apie Kristaus gimimą. Po to atsiklaupę, sukalbėjome TĖVE MŪSŲ, SVEIKA MARIJA, TIKIU DIEVĄ TĖVĄ IR AMŽINĄ ATILSĮ už mūsų mirusius artimuosius. Tėvelis paėmė baltą kaip sniegas plotkelį ir davė atsilaužti. Davė plotkelio atsilaužti ir mamytė. Paskui aš daviau (nes aš esu vyriausias), paskui kiti. Tada valgėm žuvį, silkes, grybus, šližikus, kisielių...

Pavalgę, vėl visi suklaupėm ir pasimeldėm. Nueidami nuo stalo iš eilės pabučiavom ant šieno gulintį kryžių. Man buvo keista, kad reikia bučiuoti ant šieno gulintį kryžių. Aš paklausiau tėvelio, kodėl? Tėvelis paaiškino. Sako, mes tą bučiuojame, ką mylime. Bučiuodami kryžių, nes parodome, kad mylime Kūdikelį Jėzų.

Dvyliktą valandą tėvelis, aš, sesutė ir jaunesnis broliukas ėjom į bažnyčią, į Piemenėlių Mišias. Buvo labai ilgos pamaldos, tai broliukas du kartus buvo užmigęs. Kai grįžom namo, mamytė ir mažasis broliukas su sesutėmis jau seniai miegojo. Tai ir mes nieko nelaukdami skubėjom į lovą.

PAMĄSTYK...

Kodėl atėjo Jėzus į žemę?
Ką reiškia dovanėlės?

LAIŠKAI "EGLUTEI"

Mielos Sesele,

Chicago

Siunčiu prenumeratą už 59/60 m. mano sūnaus Jaunučio. Nuo šių metų pradžios Jaunutis ypatingai pamėgo "Eglutę", nes joje jis randa pasiskaitymų lyg ir kamikų, o taip pat daug iliustracijų. Patinka jam ir žodžių atspėjimai. Paskutiniame numeryje (rugsėjo) jis pasigedo mįslių, o taip pat skyrelio "truputį pagalvok" (kovo mėn.).

Iš savo pusės linkiu Jums ištvėrmės ir sėkmės...

Leokadija Pačkauskienė

Mielas Jaunuti,

Nors ir mamytės rašytas laiškas, mes norime Tau atsakyti, nes jeigu Tu nemėgtum "Eglutės", mamytė greičiausiai nebūtų atsiuntusi prenumeratos kitims metams.

Mes labai džiaugiamės, kad Tau "Eglutė" patinka ir ją rūpestingai skaitai. Net apžiūri ko kuriame numeryje neįdėta. Tas labai gerai. Tikime, kad ir toliau "Eglutė" mielai skaitysi, o mes dėsimė, kas vaikučiams patinka.

Tegloboja Tave Dievulis!

"Eglutės" redakcija

Los Angeles

Mielos Sesele,

Man "Eglutės" juokai, galvosūkiai, mįslės, pasakos ir eilėraščiai labai patinka. Aš labai labai mėgstu skaityti. Aš esu dar 6 metų ir 10 mėn. Lankau lietuviškos mokyklos 4 skyrių, o angliškos — 2 skyrių. Savo knygyne turiu "Eglutes" nuo 1952 m. Be to turiu 60 knygų ir knygučių vaikams. Siunčiu eilėraštuką. Pirmą posmelį parašiau aš, antrą — padėjo tėvelis.

Ačiū už "Eglutes".

Daina Kojelytė

Branči Daina,

Labai ačiū už tokį malonų laišką. Taip gražiai lietuviškai rašai. Puiku, kad labai mėgsti skaityti ir tiek daug knygų turi. Tur būt retai, kuris vaikutis tiek knygų turi savo knygyne. Kaip įsigijai?

Mums patiko Tavo eilėraštas. Spausdiname šiame numeryje. Gerai, kad tėvelis padeda, nes visiems reikia mokytojų. Tik su kitų pagalba išmokstame vis geriau ir geriau rašyti.

Parašyk ir daugiau. Laukiame!

"Eglutės" redakcija

NUOŠIRDI PADĖKA

A. L. R. K. Šv. Juozapo Darbininkų Sąjungai už šio "Eglutės" numerio išleidimą.

TRUPUTĮ PAGALVOK

Parašykite skaičių 8 aštuonius kartus taip, kad sudėjus atsakymas būtų 1000.

Kokius vardus turi šie daiktai moteriškoje giminėje?

Pavyzdžiui: tėtis — mama

1. brolis	5. šuo	9. gaigalas
2. berniukas	6. ožys	10. arklys
3. mokinys	7. avinas	11. jautis
4. dėdė	8. gaidys	12. kuilys

RASKITE ŽODŽIUS

Suraskite žodžius, kurie turi priešingą reikšmę, pavyzdžiui: drąsus — bailys, švarus — purvinas.

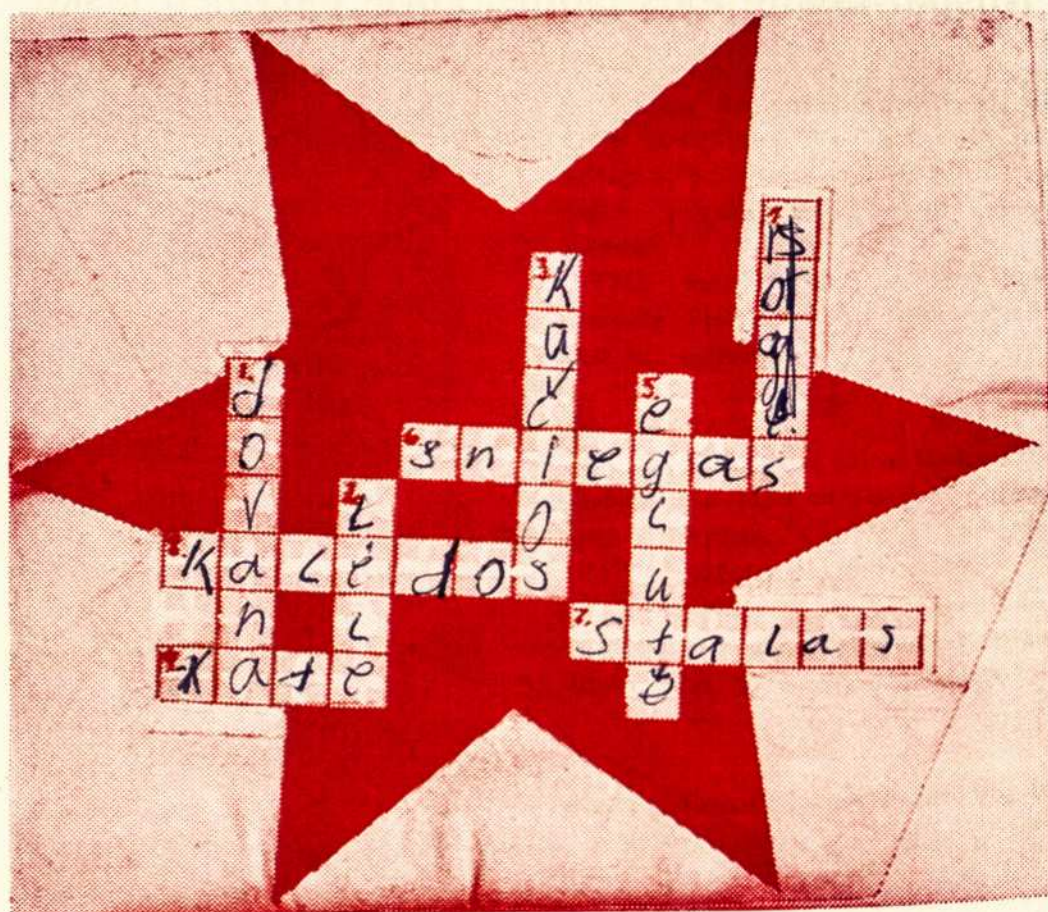
Pastaba: negalima prie duotojo žodžio pridėti dalelės “ne”, pav. sveikas — nesveikas.

1. tiesa <i>melas</i>	6. klusnus <i>išdrėkęs</i>
2. draugas <i>Priešas</i>	7. sveikas <i>sergas</i>
3. garsus <i>tylus</i>	8. saugus <i>pavojingas</i>
4. tiesus <i>suktas</i>	9. stiprus <i>silpnas</i>
5. darbštus <i>tinginys</i>	10. lėtas <i>smarkus</i>

ŠARADA

Sugalvojo Grožvyda Serapinaite

Esu uoga. Jei prie mano vardo pradžios pridėsite dvi raides, tai būsiu lietuvių rašytojas ir poetas; dargi profesorius. *ŠRUOGA*

GALVOSŪKIS

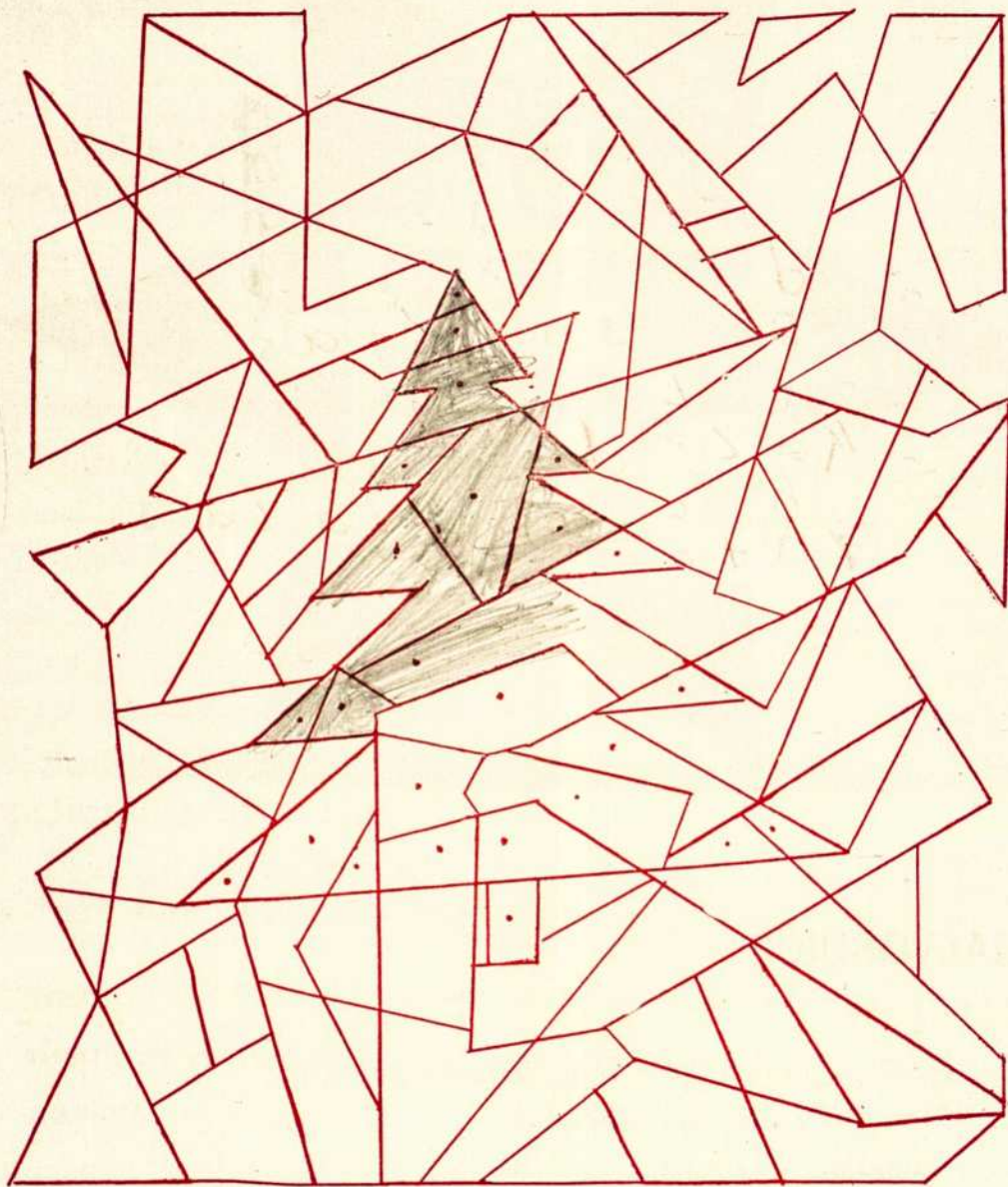
Išilgai:

1. Gražiai suvyniojama ir padedama po eglute
2. Mergaičių mėgiamas žaislas
3. Gruodžio 24 diena
4. Ant jų žiemą važinėja vaikučiai
5. Kalėdoms gražiai papuošiama

Skersai:

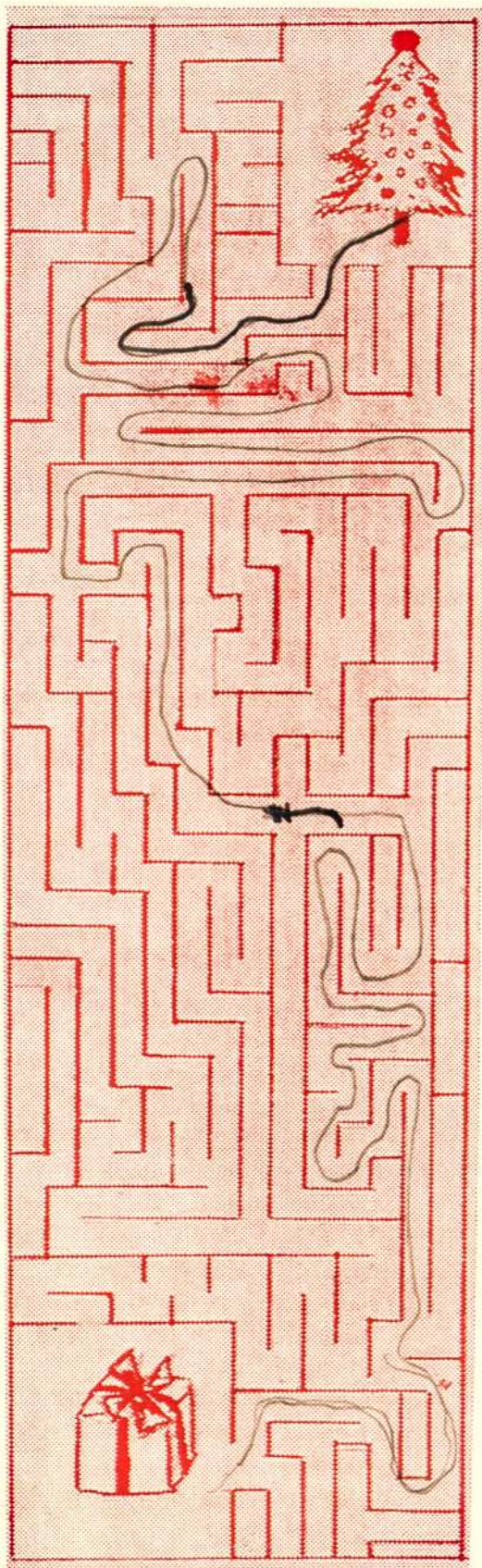
6. Baltas lengvas kaip pūkas, tačiau šaltas
7. Alytės gražiai padengiamas Kūčioms
8. Gruodžio 25 diena
9. Šuo su ja nuolat nesutinka.

Nuspalvuokite tuos plotus, kurie pažymėti tašku

Nuneškite ir padėkite dovanėlę po kalėdine eglute

LINKSMIAU

“Joshua Reynolds buvo labai didelis menininkas” — pasakojo mokytojas. “Jis vienu rankos mostu galėdavo pakeisti besišypsantį veidą į liūdną”.

“Tai menkniekis”, — prašneko mažasis Jurgutis, “ir mano mama gali tai padaryti.”

Mažas berniukas žaidė lauke sviediniu. “Kur tavo brolis?”, — užkalbino kaimynas. “Girdėjau, kad judu neužilgo turėsit piano rečitalį.”

“O taip!”, — atsakė berniukas. “Romas dar viduj skambina piano duetą. Mat, aš pirma pabaigiau.”

Sūnus: Noriu paprašyti dovanų, tėveli.

Tėvas: Už ką?

Sūnus: Šiandien gavau šimtą. Juk žadėjai 25 centus už kiekvieną šimtą.

Tėvas: Iš kokio dalyko gavai tokį gerą pažymį?

Sūnus: Iš geografijos 30, iš istorijos 30, o iš skaičiavimo 40, tai ir išėina visas šimtas.

Marytė: Kiek laiko bus kaip laikrodis išmuš trylika?

Katrytė: Pats laikas jį pataisyti.

Nuomininkas: Ar vanduo čia visa laiką pro stogą varva?

Savininkas: O ne, pone. Tik kai lyja.

1959 metų "Eglutės" turinys

Eilėraščiai

	Nr.	Psl.
<i>Audronė, O. B. — Aitvaras</i>	5	12
Darželis	8	13
Pasakyk, mamyte	7	13
<i>Baronas, Al. — Greitakojė</i>	2	10
Kalėdų senelio dov.	10	6
<i>Eivienė, Al. — Mamytės pasak.</i>	5	9
<i>Gavelis, Zig. — Gėlės mamytei</i>	5	4
<i>Grigaitytė, Kot. — Mamytei</i>	5	4
<i>Imsrys, Pr. — Jau Kalėdos</i>	10	12
Kiški Piški	3	5
Ožiukas	6	11
<i>Yla, St. — Angelas Sargas</i>	8	3
Dvi Birutės ir ratuk.	7	8
Suktinis	1	11
Vyrų žygis	6	7
<i>Kašubienė, Alb. — Lietuvai</i>	2	5
<i>Liaugaudaitė, V. — Snaigės</i>	10	8
<i>Maironis — Baigės rugsėjis</i>	7	3
<i>Matutis, A. — Tėviškė</i>		
prie Nemuno	5	13
<i>Minelga, J. — Katinėlis</i>	7	20
Prie Jėzulo stalo	6	3
<i>Narūnė, J. — Mano katinėliai</i>	2	10
<i>Nemunėlis, Vytė — Dangaus</i>		
Kūdikėliui	10	3
Zuikis Puikis	3	5
Žiedų malda	4	5
<i>Ramunė, Onė — Rudens lapai</i>	9	5
<i>Sesuo Eglė — Linas ir Onilė</i>		
laukia broliuko	2	17
Kristus kėlės	3	3
Trys karaliai	1	4
<i>Sruoga, Balys — Vytautui</i>		
mirus	8	7
<i>Sviklaitė, D. — Dobilėliai</i>	3	10
<i>Šimaitis, V. — Vyturėliai lauk.</i>	4	10
<i>Šmaižienė, V. — Varnelė</i>	9	12
<i>Tamulevičiūtė, O. — Voverytė</i>		
ir vėjas	3	15
<i>Tautosaka, liet. — Dainos</i>	2	5
Kaip kas šneka	3	28
<i>Žitkevičius, L. — Žydėkit dienos</i>	4	3

— Algis ir Alytė (žr. pask. pieš.)

Juokas	2	9
Mano rytas	2	14
Mano vakaras	2	15
Marija Dievo Motina	5	16
Nuotykių jieškotojas	4	19
Saulius ir Kastytis (žr. pask. p.)		

Pasakos ir pasakojimai

<i>Alšėnas, Pr. — Išrautos rožės</i>	8	10
<i>Audronė, O. B. — Batukai</i>	8	4
<i>Baranauskas, Alb. — Istorija</i>		
apie didelę knygą	7	4
Lankos	4	14
Rasa moka viską	3	12
Šunų lenktynės	1	10
<i>Biliūnas, J. — Kliudžiau</i>	3	18
<i>Butkienė, N. — Senis Besmegenis</i>	1	12
(tęsinys)	2	16
<i>Čepienė, L. — Apie Eglę Verks.</i>	2	6
<i>Frankienė, V. — Užburtas kiškėlis</i>	9	13
(tęsinys)	10	13
<i>Gandas, Al. — Trys Bernardinai</i>		
be rūpesčio	3	7
<i>Giedrius, A. — Sūnus</i>	4	8
<i>Lipčiūtė, D. — Voras ir skruzdėlė</i>		
(eil.)	8 — 8;	9 6
<i>N. N. — Kalėdos</i>	10	4
<i>Pušelė — Savanorių kapai</i>	2	3
<i>Raminta — Senelės pasaka</i>	1	5
<i>Rūta, Alė — Mažo berniuko ob.</i>	10	9
Pragaro grindys	9	8
Žvėryne	6	12
<i>Stasaitė, Ing. — Legenda apie</i>		
velykinį kiškutį	3	4
<i>Tamulaitis, Vyt. — Smuikininkas</i>	5	14
<i>Tautosaka, liet. — Mirtis ir dakt.</i>	4	18
<i>Tomarienė, Sonė — Dalytė ir</i>		
griaustinis	4	4
Gudruolis Zidorėlis	6	4
Uodo teismas	5	10
<i>Vasiliauskaitė, L. — Kalėdų</i>		
varpai	10	7
<i>Vėjūnė, Audra — Žvakutės</i>	9	3
<i>Zobarskas, St. — Belaisvis</i>	4	6

Straipsniai ir straipsneliai

Arkliai serga jūros liga	5	21
Augščiausias dangoraižis	6	22
Baisusis birželis	6	21
Hawaii 50-ta Amerikos valstybė	7	25
Ilgiausias tiltas	1	21
Kad būtum sveikas, reikia dirbti		
ir žaisti	2	21
" " gerai valgyti	1	28
Kaip apeiti kryžiaus kelius	2	12
Kaip arkliai miega	7	22
Kaip praėjo vasarėlė	7	10
Kasdienos mintys	3	16
Kiek triukšmo padarė papūga	10	20
Kregždžių nelaimė	9	20
Mamytei	5	3
Marijos Apsireiškimas Šiluvoje,		
<i>R. Sužiedėlis</i>	7	19
Mažos dovanėlės,		
<i>Laimutė Kalnytė</i>	7	14
Mes turime Šventąjį Tėvą	1	27
Neužmiršk valyti dantukų	8	23
Paukščiai, kurie save užkasa		
sniege	6	23
Paukštis, kuris skrenda atbulas	7	22
Pelėda — paukštis, kuris		
skrenda be garso	6	23
Pirmoji stotis — mėnulis	8	19
Smarkiausia vėtra pasauly	3	24
Statė 120 metų	8	14
Stebuklingoji ola	9	18
16 Vasario — Worcester, Mass.		
<i>G. Račiukaitis</i>	4	30
Šikšnosparniai miega augštin		
kojom	5	21
Šv. Kazimieras	3	21
Šventoji šeima, <i>Laimutė Kalnytė</i>	1	3
Šv. Lauryno jūros kelias	7	23
Tėveli, mušk mane, bet tik nekeik	2	14
Tolimosios šiaurės gyventojai	10	18
Turtas	3	20
Velykų salos paslaptis,		
<i>Laimutė Kalnytė</i>	8	18
Viešpaties keliai, <i>Ira Jūratė</i>	2	11

Pasakėčios

Asilas	7	20
Elnias	2	15
Liūtas, vilkas ir lapė	7	21
Melagis vaikas	4	11

Maldos

I Juozapą	3	19
Malda	1	7
Po pamokų	7	13
Po valgio	1	29
Prieš pamokas	7	12
Sveika Marija (žr. pask. pieš.)		

Vaidinimai

<i>Pušelė</i> — Sibiro maldaknygė	6	15
-----------------------------------	---	----

Dainos su gaidom

<i>Karosas, J.</i> — Mamytei	5	5
Ruduo	7	7
<i>Stadalninkaitė, N.</i> — Čiulbėsiu		
paukšteliau	4	13

Mūsų kūryba

<i>Butkus, Jonas</i> — Velykos, Velykos		
(eil.)	4	28
<i>Dantaitė, Iritė</i> — Velykos	4	28
<i>Dikinytė, Virgilija</i> — Rogutės		
(eil.)	4	27
<i>Eivaitė, Marija</i> — Močiutei		
tėvynėje (eil.)	9	22
<i>Galvidytė, Kristina</i> — Nuostabusis		
Vilnius	4	28
<i>Kojelytė, Daina</i> — Žiemužė		
Kalifornijoje (eil.)	10	22
<i>Naujokaitytė, D.</i> — Jonukas ir		
katytės (eil.)	9	22
Mažystės dienos (eil.)	9	22
<i>Pauliukonytė, Eglė</i> — Lietuva		
(eil.)	4	27
<i>Šatas, Viktoras</i> — Kūčių vakaras	10	22

Pasakojimai piešiniuose

Algis ir Alytė — 19; 2 — 20; 3 — 23;		
4 — 20; 5 — 22; 6 — 25;		
7 — 27; 8 — 20; 9 — 21;		
10 — 21.		

Dvi Birutės (žr. eil. Yla)

Ežys ir kiškis	9	16
Martinukas	1 — 16; 2 — 18	
Mergelė karžygė	8	16
Saulius ir Kastytis	1 — 26; 2 — 22;	
4 — 21; 5 — 23;		

Smuikininkas	5	16	Ramiai	1	14
Sveika Marija	5	7	Slapstymasis	4	22
Šiluvos stebuklas	7	16	Slibinas	9	23
Šv. Jurgis kankinys	4	16	Sudėtinis menas	1	14
Šv. Nikalojus	10	16	Šarkelė	3	25

Žaidimai

Avinėliai	3	25
Galvos augštin	3	26
Jautelis	5	24
Kas aš esu?	1	14
Kas esi	9	23
Laimėjimo taškai	2	26
Meškeriojas	6	24
Nuotykių maišiukas	2	26
Pasikeisti medžiu	7	28
Pilis	7	28
Priegalvėlis	5	24

Šeško gaudymas	6	24
Žaidimas be žaislų	8	21

Pasidarykime patys

Aitvaras	7	29
Iškarpių kūryba	1	24
Krepšelis mamytei	5	25
Lietuviški eglutės papuošimai	2	28
Lopšelis lėlei	2	25
Makaronų piešiniai	3	27
Popierinis kiškis	3	27
Popierinis laivelis	4	25
Vėjo malūnėlis	6	26

Smulkioji tautosaka

1 — 13, 19, 25; 2 — 23; 3 — 10; 5 — 27, 28; 6 — 11, 27; 7 — 7, 23, 25; 9 — 11, 27; 10 —

Linksmiau

1 — 21, 22, 23, 25; 2 — 27, 28, 29; 3 — 27, 28, 29; 5 — 26, 28; 6 — 29; 7 — 24; 8 — 25; 9 — 26, 27 10 — 20.

ŠIO NUMERIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

MĮSLĖS: rugiai, puodas, kėdė, knyga, aidas, mėnulis, šaltis.

PARAŠYKITE: 888

88

8

8

8

KOKIUS VARDUS: 1 sesuo, 2

mergaitė, 3 mokinė, 4 teta,

5 kalė, 6 ožka, 7 avelė, 8 viš-

ta, 9 antis, 10 kumelė, 11 kar-

vė, 12 kiaulė.

RASKITE ŽODŽIUS: 1 melas, 2 priešas, 3 tylus, 4 suktas, 5 tingus, 6 prieštaraujantis, 7 ligonis, 8 pavojingas, 9 silpnas, 10 greitas.

ŠARADA: Balys Sruoga

GALVOSŪKIS: 1 dovana, 2 lėlė, 3 Kūčios, 4 rogės, 5 eglutė, 6 sniegas, 7 stalas, 8 Kalėdos, 9 katė.

Kurie dar iš skaitytojų neprisiuntė 1959 m. "Eglutės" anketos, būkite geri, tuojau užpildykite ir redakcijai skubiai išsiųskite.

EGLUTĖ

Leidžia
Lietuvių Kultūros
Institutas

Redaguoja ir
Administruoja
Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata:

Metams: \$4.00, atskiras numeris 40 centų.

Pinigus, užsakymus, adresų pakeitimus, ir raštus prašome siųsti ir visais redakcijos ir administracijos reikalais kreiptis:

EGLUTĖ

Immaculate Conception Convent
R. F. D. 2, Putnam, Connecticut

ŠI NUMERĮ ILIUSTRAVO:

Marija Eidukevičiūtė

V. Vijeikis
p. Osmolskis

Eglė Muliolienė
Sesuo M. Veronika

- Viršelis
- Dangaus Kūdikėliui psl. 3
- Kalėdos psl. 4-5
- Kalėdų senelio dovanos psl. 6
- Kalėdų varpai psl. 7
- Snaigės psl. 8
- Jau Kalėdos psl. 12
- Užburtas kiškėlis psl. 13-15
- Tolimosios šiaurės gyv. psl. 19
- Mažo berniuko obuolys psl. 9-11
- Šv. Nikalojus psl. 16-17
- Algis ir Alytė psl. 21

Lapkričio numerio galvosūkių atsakymai:

MISLĖS: saulė, dūmai, upė, šešėlis.

IDĖKITE ŽODŽIUS: auksas, kelio, auksas, medį, dirba, laimingas.

GANDRAS: tiek pat — 5 svarus.

KOKIUS VAISIUS: kriaušė, obuolys, bananas, slyva, vyšnia, vynuogė.

ALP 178.5
LKA

ŠVENTĖS ir VARDINĖS

GRUODIS

1. A. Natalija, Butegeidis, Šilė, Gėdūnė
2. T. Aurelija, Skirmuntas, Krutulė
3. K. Pranciškus Ksaveras, Lapūnė
4. P. Barbora, Erdmė, Žvaigždikis, Grubė
5. Š. Sabas, Gražutė, Kvietė, Namida
6. S. Nikalojus, Tolutis, Vėtra
7. P. Ambrozijus, Nemėda, Domeika, Ringė
8. A. ŠVČ. M. MARIJOS NEK. PRASIDĖJIMAS, Irutė, Kaunis
9. T. Leokadija, Valerija, Vakaris, Gerda
10. K. Julija, Žydrė, Spinduolė, Eidimtis, Mudrė
11. P. Damazas, Garbutas, Visginis
12. Š. Aleksandras, Rūtavilė, Kirbaidas
13. S. Liucija, Dabūnė, Kastytis
14. P. Viataras, Trainaitis, Žvangukis
15. A. Kristina, Kandidas, Lygė, Varpis
16. T. Euzebijus, Audronė, Vysgaudas
17. K. Lozorius, Mantigailė, Visgirė
18. P. Rufas, Zozimas, Gerdvilis, Gotvilas, Žvaigždikis
19. Š. Fauta, Rymantė, Gervydas
20. S. Liberatas, Grožylė, Dautaris
21. P. Tomas apaštalas
22. A. Pranciška Cabrini, Dobilė, Girinė, Ilgis
23. T. Viktorija, Velbutas, Žibutė
24. K. KŪČIOS. Adomas ir Ieva, Grožvilė, Korė
25. P. ŠV. KALĖDOS. Emanuelis, Dirvonė, Grynotas
26. Š. ŠV. KALĖDU 2-ji d. Steponas, Dovilė, Jogaila
27. S. Jonas evangelistas, Eglė, Dautaris, Rymas
28. P. Nekaltieji Berneliai, Mingailė, Linksmuolis
29. A. Tomas, Gajutė, Grinius, Naudutė
30. T. Sabinas, Audrilė, Gražvydas
31. K. Silvestras, Mingailė, Naudutė, Ašautas.

